" ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାମଜିତ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛାଠାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ "

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭୂଜାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନରୂପୀ ଭୂଜାମାନେ ନିଜର ସ୍ନେହ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିପଡିଛନ୍ତି । ତେବେ ସବୁ ଭୂଜାମାନେ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲଗନ ରହିଛି ଯେ ଆମର ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ନିଜର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ନିଜର ଅସଲି ପରିବାରକୁ ନ ଜାଣିଥିବା କାରଣରୁ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଭାଗ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି— ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କିପରି ଅଚେତ୍ ଅବସ୍ଥାରୁ ସଚେତ କରିବୁ । କିଛି ନା କିଛି ଅଧିକାରର ଅଞ୍ଜୁଳି ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ସହିତ ପରିଚିତ କରିବୁ, କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ସାରା ବଂଶାବଳୀ ଭିତରେ ବଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ରଜ । ତେଣୁ ବଡ ପୁଅକୁ ବାପ ସମାନ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଏ ସେଥିପାଇଁ ବଡମାନଙ୍କୁ ନିଜଠାରୁ ଛୋଟ ଏବଂ ଅନଭିଜ୍ଞ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱତଃ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବରେ ସ୍ନେହ ଏବଂ ଦୟାଭାବ ଉଦ୍ରେକ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ଲୌକିକ ପରିବାରର ବଡମାନଙ୍କର ପରିବାର ପ୍ରତି ସଦାସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ରହିଥାଏ, ସେହିଭଳି ତୁମେ ବେହଦର ପରିବାରର ବଡ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରିବାର ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରହୁଛି ନା । ତୁମର କେତେ ବଡ ପରିବାର! ସାରା ବିଶ୍ୱ ରୂପୀ ବେହଦ ପରିବାର ସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖରେ ରହୁଛି ? ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାର କିରଣ, ରୁହାନୀ (ଆତ୍ମିକ) ଆଶୀର୍ବାଦର କିରଣ, ବରଦାନର କିରଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଟ ନା । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେତେ ଉପରେ ରହିଥାଏ ସେତିକି ଅଧିକ ସ୍ଥାନରେ କିରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିଥାଏ । ତଳେ ରହିଲେ ଚାରିଆଡେ କିରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିପାରେ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥିତ ରହିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ବେହଦ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ କିରଣ ବିଚ୍ଛୁରୀତ କରିପାରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ବେହଦର ସେବାଧାରୀ ହୋଇପାରିବ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ଏହିଭଳି ବେହଦର ସେବାଧାରୀ ଅଟ ନା । ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା କାମଧେନୁ ଅଟ ନା! ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋକାମନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାବାଲା ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ମନୋକାମନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ତ ? ଯଦି ନିଜର ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନଥିବ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମନୋକାମନା କିପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ? ସବୁଠାରୁ ବଡରୁ ବଡ ମନୋକାମନା ବାବାଙ୍କୁ ପାଇବାର ହିଁ କାମନା ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ତେବେ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନା ଭିତରେ ସମସ୍ତ ଛୋଟ ଛୋଟ ବିନାଶୀ କାମନା ଗୁଡିକ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ବେହଦର କାମନା ପୂରଣ ହୋଇ ସାରିବା ପରେ ଆଉ କୌଣସି ବିନାଶୀ କାମନା ପୂରଣ ହେବା ପାଇଁ ବାକି ରହିଗଲା କି ? ଏହି ସବୁ ବିନାଶୀ କାମନା ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ମାୟା ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ଏବଂ ବେହଦର ସ୍ଥିତିରେ ରହି ବେହଦର ସେବା କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ବିନାଶୀ କାମନାଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ଚେକିଂ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଏହା ମୁଖ୍ୟ ବିକାର ଅର୍ଥାତ୍ କାମ ବିକାରର ଅଂଶ ବା ବଂଶ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ କାମନାର ବଶୀଭୂତ ଆତ୍ମା ମାୟାକୁ ସାମନା କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ବେହଦର ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାବାଲା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ କାମଜିତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ କାମନା ଜିତ୍ । ଏହିଭଳି ମନୋକାମନା ପୂରଣ କରୁଥିବା ତୁମେମାନେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟ । ମନମନାଭବର ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ବିନାଶୀ କାମନାଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମନୋକାମନାକୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଣୀଠାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ, ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ରହି ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ କାମନାଜିତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ବିକାରଜିତ୍ ହେବାର ସାମ୍ପୁଲ୍ ହୁଅ । ତୁମର ଛୋଟ ଛୋଟ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ଏହି କାମନା ରଖି ତୁମ ଭଳି ବଡମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଚାହିଁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ଆମର ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ତେବେ ତୁମେମାନେ କ'ଣ କରିବ ? ନିଜର ଇଚ୍ଛା ଗୁଡିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନା ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ? ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରୁ, କହିବାରେ ନୁହେଁ ବା ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ, ଅନ୍ତରରୁ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶବ୍ଦ ବାହାରୁ ଯେ ଇଏ "ଇଚ୍ଛାମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା" ଅଟନ୍ତି ।

କେହି କେହି ପିଲା ବଡ ଚତୁର ଅଟନ୍ତି । ପରମବୁଦ୍ଧିବାନ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଚତୁରତା କରିଥା'ନ୍ତି । ନିଜର ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛାକୁ ଭିତରେ ରଖି କହିଥା'ନ୍ତି ଏହିଭଳି-ଏହିଭଳି ମୋର ଶୁଭଇଚ୍ଛା ରହିଛି ବା ସେବା ପ୍ରତି ଇଚ୍ଛା ରହିଛି । ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କର ନିଜର ହିଁ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ କିନ୍ତୁ ବାହାରେ ସେବା ପ୍ରତି ଇଚ୍ଛାର ରୂପ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସ୍ମିତ ହାସ୍ୟ କରିବା ସହିତ ଜାଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଚତୁରତାକୁ ବୁଝୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ପିଲାଙ୍କୁ ବାହାରୁ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ବା ସାବଧାନୀ ଦେଇନଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିଯାଏ । ତାହା କିପରି ଜାଣିଛ ? ସେହି ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ବାହରର ରୂପ ପ୍ରାପ୍ତିର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ଭିତରେ ସେହି ଗୋଟିଏ ଇଚ୍ଛା ଅନେକ ଇଚ୍ଛାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଚାଲିଥାଏ । ତେଣୁ ମନର ସଂଶୟ ରୂପରେ ଶିକ୍ଷା ମିଳି ଚାଲିଥାଏ । ବାହାରେ ଯେତେ ବି ଯିଏ ବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଖାଇ ପିଇ, ଗାଇ

ବୁଲୁଥାଉ କିନ୍ତୁ ମନ ଭିତରର ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ବା ସଂଶୟକୁ ଲୁଚାଇବାର ଅନେକ ଉପାୟ କରି ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ମନ ତୃପ୍ତ ହୋଇନଥାଏ । ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ତୃପ୍ତ ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ ସଦାକାଳର ତୃପ୍ତ ଅବସ୍ଥା ବା ଅନ୍ତରରେ ଏହି ଗୀତ କେବେ ବି ଗାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ "ବାବା ମିଳିଗଲେ -- ସଂସାର ମିଳିଗଲା" । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଥା'ନ୍ତି — ଆପଣ ତ ମିଳିଗଲେ କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଦରକାର-ଦରକାରର ଇଚ୍ଛା କେବେ ବି ପୂରଣ ହୋଇନଥାଏ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରରୁ ଏହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବାହାରୁ ଯେ "ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରକେ ଅବିଦ୍ୟା" । ତେବେ ଯାଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂରଣ କରିପାରିବ । ଏବେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଜଣେ ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଚୈତନ୍ୟ ଭଣ୍ଡାର ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରିବ । ସମସ୍ତେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଭିକାରୀ ସାଜି ଆସିବେ ଏବଂ ଏହି ଶବ୍ଦ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରୁ ବାହାରିବ ଯେ ଆପଣମାନେ ହିଁ ଭଣ୍ଡାର ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ କେହି ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି, କିଏ ଅଟନ୍ତି ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାଣି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମୟର ତୀର ଚିହ୍ନ ତୁମମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଲାଗିବ । ଯେପରି ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତୀର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି ନା — ଏହି ଦିଗକୁ ଯାଅ । ସେହିଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଅନୁଭୂତି ହେବ ଯେ ସେହିଠାକୁ ଯାଅ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଭରପୁର ଭଣ୍ଡାର ହୋଇଗଲଣି ? ସମୟ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସହଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ । ଶିକ୍ଷକ ନୁହେଁ, ସହଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ୱରୂପରେ ବା ଭରପୁର ଭଣ୍ଡାର ରୂପରେ, ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରକେ ଅବିଦ୍ୟା ବା ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ସ୍ୱରୂପରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ଏବେଠାରୁ ଯଦି ସଂସ୍କାର ନ ଭରିବ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସଂସ୍କାର ଭରିଥିବା ଆତ୍ମା କେବେହେଲେ ବହୁତ ସମୟର ପ୍ରାପ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଆଧାରମୂରତ ଅଟ, ବିଶ୍ୱର ଜ୍ୟୋତି ଅଟ, କୁଳର ପ୍ରଦୀପ ଅଟ । ତେବେ ଦୁନିଆରେ ଯେତେ ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହିମା ରହିଛି, ସେହି ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହିମାର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ୱରୂପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇ ଦେଖାଅ । ବୁଝିଲ ।

ଆସିଥିବା ବିଶେଷ ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସ୍ନେହର ସ୍ୱରୂପରେ ବାପଦାଦା ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଇଟହ୍ୟାଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଡାହାଣ ହାତ ଭଳି ବିଶେଷ ସହଯୋଗୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମାନତାର ହ୍ୟାଣ୍ଡସେକ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହାତ ମିଶାଉଛନ୍ତି ଏବଂ କହୁଛନ୍ତି ଆସିଛ ବହୁତ ଭଲ କରିଛ । ଆଚ୍ଛା!

ବିଶ୍ୱର ମନୋକାମନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା, ସଦାସମ୍ପନ୍ନ ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ବିଶ୍ୱର ଆଧାରମୂରତ, ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନାରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା, ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ମାଷ୍ଟର ବିଶ୍ୱର ରକ୍ଷକ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ରକ୍ଷା କରୁଥିବା, ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ତୁତି ସହିତ ନମସ୍ତେ ।

ମିଟିଂରେ ଆସିଥିବା ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି :- ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନେ ସେବାର ନୂଆ ନୂଆ ଯୋଜନା ସବୁ ମନେ ମନେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେଇଥିବେ, କେବଳ ମିଟିଂର ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଯୋଜନାକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ତା'କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବେ । ତେବେ ଯାହା ସବୁ ହେଉଛି ସେଗୁଡିକୁ ବହୁତ ଭଲ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଯେପରି ସମୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ପାଖେଇ ଆସୁଛି ସେହି ଅନୁସାରେ ସମୟ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିକୁ ହଲଚଲ୍ ମଧ୍ୟ କରୁଛି । ତେବେ ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଯାହାକି ସେବାରୂପୀ ଧରଣୀ ଉପରେ ମଞ୍ଜି ବୁଣିବା ପାଇଁ ହଳ ହୋଇଯିବ କାରଣ ମଞ୍ଜି ବୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ହଳ କରାଯାଏ । ତେବେ ହଳ କରିବା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ହେବ ? ହଲଚଲ୍ ହେବ ଏବଂ ତା'ପରେ ଯେଉଁ ବୀଜ ପକାଇବ ତାହା ସହଜରେ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ଏହିଭଳି ବର୍ତ୍ତମାନ ହଲଚଲ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ହଳ କର । ତେବେ କେଉଁଭଳି ହଲଚଲର ହଳ କରିବ ? ଯେପରି ଆଜି ଶୁଣାଇଲୁ — "କେହି ଅଛନ୍ତି" ଏକଥା ତ ସମସ୍ତେ ବୁଝିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହିମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଏହିମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଏହିଭଳି ହଲଚଲ୍ ହେବାର ହଳ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇନାହିଁ । ଏବେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଭଳି ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି — ଏବେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଏହିମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଏହିଭଳି ତୀର ଲଗାଅ । ଏହିଭଳି ଟଚିଂ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରେରଣା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ହଲଚଲ ହେବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇପାରିବ । ତେବେ ଏହାର ବିଧି କ'ଣ ? ଯେପରି ସବୁ ପ୍ରକାରର ବିଧି ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଆସୁଛି ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ କରିଚାଲିଛ, ସମ୍ମିଳନୀ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ମଞ୍ଚକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛ, ନିଜର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ମଞ୍ଚ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛ, ଯୋଗ ଶିବିରର ମଧ୍ୟ ଆୟୋଜନ କରୁଛ — ଏହି ସବୁ ଉପାୟ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନେ, ନିକଟକୁ ତ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଭୟ ଥିଲା ତାହା ସମାପ୍ତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି, ନିକଟତର ମଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ପିତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପାଖେଇ ଆସନ୍ତୁ । ବାଃ ବାଃ ତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ୱାରିସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏବେ ଏଭଳି କୌଣସି ଶବ୍ଦ ପ୍ରଚାର ହେଉ ଯେ ଏହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ଖରାପ ବାଟକୁ ନେଉନାହାଁନ୍ତି ବରଂ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ବିଧି ଏବଂ ବାତାବରଣ ସେହିଭଳି ହେଉ । ମଞ୍ଚର ରୂପ ରେଖା

ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ହେଉ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ହେଉ । ତେବେ ବାତାବରଣର ପ୍ରଭାବ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର । ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣ ତ ରହୁଛି କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକମ୍ପନର ମିଶ୍ରଣ ହେଉ । ଦୁନିଆର ବାତାବରଣ ହିସାବରେ ତ ଏଠାରେ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଶାନ୍ତିର ତୀର ଲାଗିଯାଉ ଯାହାକି ଶାନ୍ତିର ସାଗରଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ ନ କରି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେହି ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗର ରଙ୍ଗ ତ ସେତିକି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଲାଗୁଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ରଙ୍ଗରେ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ସେହି ରଙ୍ଗ ସେମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଆକର୍ଷିତ କରିବ, ନିକଟକୁ ଆଣିବ, ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋଡିଦେବ, ସେହିଭଳି ପକ୍କା ରଙ୍ଗ ଲଗାଅ । କହିଛୁ ନା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ସବୁ କରିଛ ତାହା ବହୁତ ଭଲ କରିଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଗହଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛ ଏବେ ସେଥିରେ ରତ୍ନଜଡିତ ତିଆରି କର । ଆଜିର ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦରକାର । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ରୂପରେ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭୂତି କରନ୍ତୁ । ଚାହେଁ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହେଉ କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ ଏଭଳି ଶକ୍ତି ଯାହାକି ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ନିଶ୍ଚିତ ନିକଟତର କରିବ । ତେବେ ଏହାର ଯୋଜନା ତ ନିଶ୍ଚିତ କରିବ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହାସ ଏବଂ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଉପରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ସେବା କରିବାର ସଉକ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ଲଗନ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଚାଲୁଛି ଯେ ଏବେ କିଛି ନବୀନତା ହେବା ଦରକାର । ତେବେ ନବୀନତା ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକାଭଳି ସଂକଳ୍ପ ହେବା ଦରକାର । ଯଦି ଜଣେ କିଛି କହିଲେ ତେବେ ସମସ୍ତେ ତା'କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ସର୍ବଦା ଦୃଢ ଭାବରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ଇଟା ହଲିଯାଏ ତେବେ ସାରା କାନ୍ଥ ହଲିଯିବ । ତେଣୁ ଯଦି ଜଣଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ଟିକିଏ ବି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ସାରା କାର୍ଯକ୍ରମଟି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପରେ ବାନ୍ଧି କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ — ଏହିଭଳି ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ କରି ଚେଷ୍ଟା କର । ଏମିତିବି ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ଏମିତି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହୋଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସୁନା ଗହଣାରେ ହୀରା-ନୀଳା ଖଚିତ କରିଦିଅ ତେବେ ଦୂରରୁ ହିଁ ଆକର୍ଷିତ କରିବ ।

ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଭଲ ସାହାସର ସହିତ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ହସାହସି ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ମାଇକ ବାଜିଲା, ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ଶକ୍ତିବାଲା ମାଇକ ବାଜିଲା । ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନୁହେଁ । ପୁଣି ବି ଏତେ ବାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ତ ଯାଇଛନ୍ତି । ସାହାସ ତ ବହୁତ ଭଲ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା!

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂଜ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବା ଦରକାର । ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ଏମାନେ ପୂଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ପୂଜା କରୁଥିବା ପୂଜାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହିମାନେ ହିଁ ଆମର ଇଷ୍ଟ ଦେବ / ଇଷ୍ଟଦେବୀ ଅଟନ୍ତି, ପୂର୍ବଜ ଅଟନ୍ତି, ପୂଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସର୍ବମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଏବେ ଏହିଭଳି ଅନୁଭୂତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହେଉ । ପ୍ରଥମେ ଶୁଣାଇଥିଲୁ ନା — ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ସମସ୍ତ ବିନାଶୀ ସଂକଳ୍ପ ବା ମନୋକାମନା ଗୁଡିକ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବା ଦରକାର, ତେବେ ଯାଇ ଏହିଭଳି ଅନୁଭୂତିର ଲହରୀ ଚାରିଆଡେ ଖେଳିଯିବ । ଏବେ ବି ଟିକିଏ-ଟିକିଏ ମୋର-ମୋର ଭାବନା ରହୁଛି । ମୋର ସଂସ୍କାର, ମୋର ସ୍ୱଭାବ - ଏହା ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ । ଯାହା ବାବାଙ୍କର ସଂସ୍କାର ତାହା ମୋର ସଂସ୍କାର । ପ୍ରକୃତ ସଂସ୍କାର ବା ମୂଳ ସଂସ୍କାର ତ ତାହା ହିଁ ଅଟେ ନା । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆଧାର । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ କ'ଣ କରିବ ? ଭାଷଣ ତ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଷଣ ଶୁଣି ସେମାନେ ଭାଷା ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀଠାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତୁ । ଏଭଳି ତୁମର ଭାଷଣ ହେଉ । ଶୁଣାଇବାକୁ ତ ପଡିବ ନା । ତୁମମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ (ବାଣୀ) ଶୁଣି ସେମାନେ ଶବ୍ଦଠାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତୁ । ତୁମ ମୁଖରୁ ସାଧାରଣ ବାଣୀ ନ ବାହାରୁ କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ ବାହାରୁ ଯାହାକୁ ଶୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଅନୁଭବର ଲହରୀ ଖେଳିଯାଉ । ଯେପରି କେବେ କେବେ କେହି ଏପରି କଥା ଶୁଣାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା କେବେ ହସିବାର, କେବେ କାନ୍ଦିବାର, କେବେ ବୈରାଗ୍ୟର ଲହରୀ ଖେଳିଯାଏ, ଯଦିଓ ତାହା ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ତ ଖେଳିଯାଇଥାଏ ନା । ସେହିଭଳି ଅନୁଭୂତି କରିବାର ଲହରୀ ଖେଳିଯାଉ । ତେବେ ଆଗକୁ ତ ଏହିଭଳି ହିଁ ହେବ ନା । ଯେପରି ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥାପନାର ଆଦି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଓମର ଧ୍ୱନି କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇ ଯାଉଥିଲ । ଏକ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଉଥିଲା । ସେହିଭଳି ସଭା ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭୂତିର ଲହରୀ ଖେଳିଯାଉ । କାହାକୁ ଶାନ୍ତିର, କାହାକୁ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭୂତି ହେଉ । ଏହିଭଳି ଲହରୀ ଖେଳିଯାଉ । କେବଳ ଶ୍ରୋତା ନ ହୋଇ ଅନୁଭୂତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଯେପରି ଝରଣାଟିଏ ଯଦି ବହିଯାଉଥିବ ତେବେ ଯିଏବି ଝରଣା ନିକଟକୁ ଆସିବ ତାକୁ ଶୀତଳତାର ଏବଂ ସତେଜତାର ଅନୁଭୂତି ହେବ ନା । ସେହିଭଳି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତି, ଆନନ୍ଦ, ପ୍ରେମ, ଶକ୍ତି ଏବଂ ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରିଚାଲନ୍ତୁ । ଆଜି ବି ମଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନର ଉପରଣ ଗୁଡିକ ଥଣ୍ଡା ଏବଂ ଗରମର ଅନୁଭୂତି କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ନା । ସାରା କୋଠରୀ ଭିତରେ ହିଁ ସେହିଭଳି ଲହରୀ ଖେଳିଯାଉଛି ନା । ତେବେ କ'ଣ ଏତେ ସବୁ ଶିବ ଶକ୍ତିମାନେ, ପାଣ୍ଡବମାନେ, ମାଷ୍ଟର ଶାନ୍ତିର ସାଗର, ଶକ୍ତିର ସାଗରମାନେ ଏହିଭଳି ଲହରୀ ଖେଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ! ଆଚ୍ଛା!

କେତେ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ସନ୍ତାନମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଶକ୍ତିସେନା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି । ଏକା ସମୟରେ ଏତେ ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧୁବନକୁ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି ଏହା କିଛି କମ କଥା ନୁହେଁ । ଏବେ ତ ପରସ୍ପରକୁ ସାଧାରଣ ମନେ କରୁଛ ତେଣୁ

ସାଧାରଣ କଥା ଭଳି ଲାଗୁଛି । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଜଣେ ଆତ୍ମା କେତେ ମହାନ ଅଟ । ଏତେ ସବୁ ମହାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ତ ସାରା କଳ୍ପରେ ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣଜଣଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱ କିଛି କମ ନୁହେଁ । ଏବେ ତ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ମନେ କରୁଛ, ଆଗକୁ ଗଲେ ପରସ୍ପରକୁ ବିଶେଷତା ଅନୁସାରେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଦେଖିବ । ଏବେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଅଧିକ ଦେଖୁଛ, ବିଶେଷତାକୁ କମ ଦେଖୁଛ । କେବେ ବସି ବିଚାର କର ତ ଦେଖିବ ତୁମେ ଜଣେ ଜଣେ ଆତ୍ମା କେତେ କେତେ ଭକ୍ତଙ୍କର ପୂର୍ବଜ ଅଟ । ସମସ୍ତେ ଇଷ୍ଟ ଦେବ ଏବଂ ଇଷ୍ଟଦେବୀ ଅଟ ନା । ଜଣେ-ଜଣେ ଇଷ୍ଟଦେବଙ୍କର କେତେ ଭକ୍ତ ଥିବେ ? କୌଣସି ସାଧାରଣ ଆତ୍ମା ତ ନୁହେଁ ନା! ଗୋଟିଏ ମୂର୍ତ୍ତିର ମଧ୍ୟ କେତେ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି ତେଣୁ ଏତେ ସବୁ ମୂର୍ତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଇଷ୍ଟଦେବମାନେ ଯଦି ଏକାଠି ହୋଇଯିବେ ତେବେ କ'ଣ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଅଟ । କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଛ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଛ । ଏମିତି ତ ଜଣ ଜଣଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ଅଗଣିତ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ, ବାପଦାଦା ତ ଯେବେ ବି ପିଲାମାନଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ କେତେ ମହାନ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କେତେବେଳେ ନିଜକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝୁଛ, କେବେ ବୁଝୁନାହଁ । ଏମିତି ତ ବହୁତ ମହାନ ଅଟ । ସାଧାଣର ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ । ଟିକିଏ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇଯାଉ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡିଯିବ ଯେ ମୁଁ କିଏ ? ବାବା ତ ସେହି ମହାନତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତ ସମସ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅଟ ନା । ଆଚ୍ଛା — ଏହିଭଳି ମଧ୍ୟେ ଗୋଟିଏ କ୍ଳାସ କରିବ ଯେ ଜଣ ଜଣଙ୍କର କ'ଣ ସବୁ ମହାନତା ରହିଛି । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ଅବିନାଶୀ ନିଶାରେ ରହି ଆତ୍ମିକ ମଜା ଏବଂ ମଉଜର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଫରିସ୍ତା ହୁଅ ।

ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟ, କାରଣ ଦେବତା ଜୀବନରେ ବାବାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜାଗ୍ରତ ରୂପରେ ରହିବ ନାହିଁ । ପରମାତ୍ମ ମିଳନର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ନଥିବ, ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ରହିଥାଉ ଯେ ଆମେ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ପରିସ୍ତା ଅଟୁ । ଏହି ଅବିନାଶୀ ନିଶା ହିଁ ଆତ୍ମିକ ମଜା ଏବଂ ମଉଜର ଅନୁଭବ କରାଇବ । ଯଦି ଏହି ନିଶା ସର୍ବଦା ନ ରହେ ତେବେ କେତେବେଳେ ମଜାରେ ରହିବ ତ କେତେବେଳେ ସଂଶୟରେ ରହିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜର ସେବାକୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦିଅ ତେବେ କୁହାଯିବ ସମର୍ପିତ ଆତ୍ମା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****